

Чорнобиль 3. Сміттєзавод посеред курорту

Теперішні політики особливим розумом не виділяються, тому кожного разу на виборах усі вони активно обіцяють перетворити нашу мальовничу Тернопільщину на курортну зону. Між тим, вони ж самі роблять усе можливе, щоб цю територію якомога більше запаскудити. Зараз активно насаджуються ідея зведення на території Тернопільської області заводу з переробки сміття. За офіційними даними, міська влада влітку 2009 року розпочне його будівництво. Спочатку повідомлялось, що завод буде спалювати сміття, тепер час від часу повідомляється, що завод буде сміття переробляти, причому ніхто не гарантує екологічності методу переробки. Для цього Тернополю надають кредит в 30 мільйонів євро, який потім потрібно буде виплачувати протягом п'яти років. Будувати завод хотіли біля очисних споруд "Тернопільводоканалу". Офіційно на заводі має працювати 50 робочих. www.protuvsih.com.ua

Звалища сміття дійсно загрожують здоров'ю людей, які проживають поблизу. На таких звалищах активно розвиваються хвороби, живуть щурі, інфекції поширюються з вітром на інші території. Завдяки заводу з переробки сміття можна вирішити проблему стихійних звалищ, а якщо потужності дозволять, то і

привозити та переробляти сміття з інших областей. З такої переробки можна отримати дешеву енергію, яку використовувати, наприклад, для обігріву помешкань городян. Якщо розглянути Тернопільську область, то для такого заводу є достатньо землі. Також завод є непоганою програмою розвитку області до Євро-2012. www.protuvsih.com.ua

Інвестор, як його називають, просить компенсації на побудову заводу з міського бюджету. Так ми, прості люди заплатимо 1-й раз. Коли звалище і завод легалізують ми будемо платити за офіційний вивіз сміття, так заплатимо 2-й раз. Пропонується ввести тариф за переробку сміття, так ми заплатимо 3-й раз. Далі, оскільки завод забруднює середовище будемо платити за якусь охорону навколишнього середовища, 4-й раз. Європейська, або японська технологія переробки сміття для Тернополя є надто дорога. В результаті ми отримаємо хвороби, великий парк та свіже повітря тернопільської політики, хоча більше всього ми заплатимо своїм здоров'ям. В той час хтось буде отримувати колосальні прибутки. www.protuvsih.com.ua

Насправді гори сміття - це величезні заробітки, але і дуже великі витрати. Якщо врахувати, що в кожній тонні важкого сміття може бути 5 кілограмів алюмінію, 1 кілограм свинцю, 1 кілограм міді, то процес переробки обіцяє високі прибутки і є економічно вигідним. Це може принести багато грошей власнику. Найвигідніше, але з більшою шкодою, корисні матеріали добувають зі спалювання – це енергія обігріву та корисні матеріали, що залишаються. Технології спалювання виділяють достатньо енергії для обігрівання, але при тому виділяються важкі метали, що нищівно впливає на екологію. Отже, отримувати ресурси з переробки – не дуже і вигідно. Скільки ж потрібно дешевої енергії в обмін на епідемію онкологічних хвороб? Якщо врахувати те, що зазвичай гроші на будь-яку роботу не доходять далі кишень можновладців, а в Україні реалізація екологічної програми взагалі неможлива, то потреба переробного заводу взагалі під знаком питання. У чому ж полягає така переробка сміття, окрім знищення екології області, можна тільки здогадуватись. Треба бути наївним або не сповна розуму, аби вірити обіцянкам влади про побудову сучасного та корисного заводу на нашій території. www.protuvsih.com.ua

Насправді депутати разом з керівниками області продадуть землю під завод при першій же нагоді, нехай тільки побільше покладуть до кишені. А після будівництва самого заводу суть його – чи він буде переробляти чи спалювати – взагалі нікого хвилювати не буде. У той час, коли по світу активно закриваються подібні підприємства, в нашій області ідея побудови тільки активно просувається. Тому нас будуть переконувати, що тільки нашому місту Тернопіль переробний завод з обласними потужностями просто необхідний, адже це насамперед є інвестиції. Нас уже чекає гігантський, демонтований з якогось куточку Африки чи Європи, переробний завод, який за наші ж кошти перевезуть аби отруїти нас. Хтозна, можливо до Тернополя разом з одягом секонд-хенд вже їде списаний секонд-завод з переробки сміття? Насправді проект сучасного заводу коштує в десятки раз більше запропонованої ЄБРР під кредит суми. Будь-яка подібна реалізація має високий ризик токсичної небезпеки. www.protuvsih.com.ua

Мало хто здогадується, і навіть чиновники, що на відстані 15-ти кілометрів від Тернополя розташоване звалище сміття, що не поступається розмірам населеного пункту, в якому воно знаходиться. Це село Малашівці. У Тернополі такий проект лише окомилування, тому інвестори разом з депутатами вже приїздили туди, і будувати переробний завод збираються на місці сміттевого звалища. Політикам та депутатам байдуже до масштабів катастрофи, адже жителі села вже напевне спілкувались з кожним і чули лише обіцянки. На собі це відчувають тільки жителі району «Бам», що кожного ранку вдихають запах незрозумілої тухлості. Жителі села вже не раз звертались до чиновників обласної та міської ради, щоб ті припинили розширення катастрофи. Натомість люди чують лише відмовки та взаємні звинувачення можновладців. Обласна рада звинувачує у виникненні звалища місто – і навпаки. А про те, що вже понад 10 років сміття вивозиться на закриті звалище, мовчать усі. Чиновники ризикують не тільки здоров'ям жителів села, але і здоров'ям жителів Тернополя, адже 75% води береться саме зі сторони цього водозабору. Результати геологічної перевірки показали, що територія сіл знаходиться на шарі водного пласту, в який через дощ потрапляє отруйна вода. Сміттєвий кар'єр працював з 1977 до 1997 року і на даний момент він уже закритий. Але туди і надалі привозять сміття зі всіх куточків області! Санепідемстанція вже давно закрила звалище і боїться туди їхати. А воно загрожує забрудненням унікальних підземних вод, на яких стоїть два села. Недалеко знаходяться очисні споруди, через які вода потрапляє до кранів міста. Санстанція заборонила не тільки використання звалища, але і будову заводу. У воді вже знайдено перевищення норми аміаку в декілька разів. Тернополяни п'ють отруйну воду вже роками. Працівники санепідемстанції, замість того, щоб робити аналізи, лише приїздить і кивають головою. Геологічна розвідка показала – села знаходяться на пласті води. Фактично вся брудна вода зі звалища через дощі потрапляє до сховища, тому що останнє знаходиться на відстані 500 метрів від гігантського смітника і 100 метрів від поселення людей. Потім отруйна вода потрапляє до кранів жителів Тернополя. Влада змушує її вірити, вона бездіяльна, відкладає вирішення питання та переконує, що будова сміттевого заводу потрібна громаді. Глибина звалища подекуди сягає 30 метрів. У той же час, кожного літа стомлені сусіди приїздять сюди на відпочинок. Вся область продовжує привозити своїх дітей до унікальних озер для оздоровлення, дехто ловить рибу. Діти ж привозять з такого відпочинку тільки хвороби. Що говорити про жителів навколишніх сіл, які живуть тут уже не одне десятиліття... Інвестори пропонують будувати завод на уже забрудненій території, подібний об'єкт вже працює на території Ізраїлю. Обіцяючи робочі місця, влада разом з інвесторами переконують: треба легалізувати вже давно закриті

звалище, аби згодом побудувати завод без будь-яких докорів громади. Але за ці роки їх здоров'я людей настільки підірване, що серед хворих уже є молоді та важко хворі люди. www.protuvsih.com.ua

Ми звикли, що наша влада думає не тим місцем, тому наші з вами хвороби не хвилюють владу. Вони всі кожен рік їздять на узбережжя океанів відпочивати та оздоровлюватись. Тому нашу владу хвороби не беруть. Збільшення онкологічних захворювань їх не хвилює. Треба зрозуміти що немає жодного політика, який переймається долею народу, і далі пустих балачок діло не заходить. Чи хтось задавав собі запитання: чому Тернопільщина, нібито курортний край, без працюючих підприємств, що могли б забруднювати екологію, займає провідне місце по захворюванням на алергію? Лише тому, що бездарна влада досі експлуатує давно закрите звалище на відстані 15 км від Тернополя! Чи може після цього курортна зона славиться своїм «сучасним» сміттєвим заводом? В недалекому майбутньому він стане діля на монстром, зоною екологічного лиха, але тоді буде пізно. Для того, щоб погодитись на завод в Тернопільській області, потрібно відповісти на одне просте запитання – а чи не дорожче нам наше здоров'я? В кожного з нас є вибір – вірити і далі йти на шнурочку влади, чи боротись. Саме тому ми просимо Вас стати і сказати собі – я не хочу жити в зоні екологічного лиха! Нечисті на руку політики роблять свою справу, саме тому ми боремося проти. www.protuvsih.com.ua

Тернопіль тоне у смітті

Тернопіль 2009
Курс аромотерапії...

Сусіди сміття, жителі Малашівців в кінці весни надали «владі» кредит довіри на три місяці, за які просили вирішити проблему звалища. Прошло чотири місяці, а результату не було. Обмануті та залишені в біді люди взяли звалище в оточення, заблокувавши заїзд сміттєвих машин.

З того часу Тернопіль потонув у смітті. Обіцянки політиків плили мов ріка, але жителі вже не вірили. Тернопіль декілька тижнів захилювався у смітті, після чого «влада» рішуче взялась за питання. З екранів телевізорів ми почули – все домовлено. Зрештою сміття, бодай де, почало потрохи зникати.

Це не заслуга окремих політиків, які будучи самі представлені в міській раді принесли сміття під свої ж двері, звинувачуючи владу, тобто себе. Вирішення все-таки знайшли, хоч і не дуже правильне. Як виявилось, частково проблему сміття в Тернополі вирішили завдяки вивезенню

відходів аби куди. Тобто, машини вночі вивозять сміття туди де ніхто не бачить – в кар'єри, в ями, в ліси. Сміття вивозять всюди. Очевидно, але комунальні підприємства не могли б цього робити без погодження з «владою».

Жителі Березовиці рішуче виступили проти сміттєвого заводу, адже саме на території їх підприємств хочуть побудувати завод, та використати їх території. Тому протягом зібрання їх переконували в необхідності вирішення питання. Загальні збори не були сюрпризом для влади, але представників, які дійсно займаються цим питанням не було. Натомість виступали та обіцяли різні політичні сили, через слово проголошуючи назву своєї організації, аби за них голосували на виборах. Дійшло до анекдотичного, бо згадали СРСР, яке ніби розвалили українці, КДБ, яке, виявляється, теж поборолі українці. Питали навіть за які партії голосувати, відвівши основну тему якомога дали.

Кожен виходив до мікрофона з словами та проханнями знайти вихід, але жоден нічого не запропонував. Склалось враження що 10 років усі противили штани, а тепер прокинулись, перед наступними виборами. Людей просто переконували що питання треба вирішити, сміттєзаводом. Дуже смішно було коли представники влади виходили до мікрофона та кричали що влада нічого не робить. Їм дуже гарно виходило обливати свою ж «владу». Пропонували скинути мера, але ж питання сміття це не вирішить. Депутати йшли до влади та писали в своїх програмах про вирішення проблеми сміття, але за півроку нічого не зробили. Політики лають один одного, звинувачують владу, але ж влада є вони. Інші партії та організації пропонували альтернативи, які зводились лише до побажань. Хтось відкрито рекламувався, але рекламою сміття не вирішити.

Вперше, коли згадали ідею побудови переробного заводу в повітря піднялась «ганьба». Політики пояснювали, що ситуація не легка, запевнювали що підтримують громаду, але в чому заключається суть підтримки не пояснили. Наголошувати, що питання треба вирішувати якоюсь міфічною лінією з переробки. Технологічно розказували, як все буде гарно, які податки будуть платитись, та як безпечно для довкілля це буде. Найбільше людям сподобалась фраза, що ми маємо право «возмуцатися», чим було ясно що лінію з переробки будуть будувати без рішення громади. Мовляв, буде надходити сміття з часом переробки 72 години, але промовчали, що сміття для переробки треба привезти. Згодом, минаючи обурені викрики людей політики почали знаходити для заводу «легші» синоніми – сміттесортувальний, сміттєпереробний, сміттєутилізаційний. Переробний завод, тепер це так називається, хочуть побудувати саме в Тернопільській області, бо більше ніхто не дозволяє. Кажуть, підприємство буде навіть сплачувати податки, але хто компенсує наше здоров'я? Кажуть будуть завозити техніку та технологічні лінії, які би переробили те, що накопичилось за багато років. Переробку сміття назвали очищенням. Мер не збрехав, що погодження уже є. Треба зрозуміти, що якщо в Тернополі побудують подібних об'єкт то на нього ніколи не пустять навіть санстанцію. Як його не називай – все рівно це буде сміттєвий завод. Проблема тільки у виділенні ділянки, яку мають взяли в земель запасу, та побудові лінії по переробці сміття. Все-таки депутати підтвердили, що будувати щось треба, але такий завод в районі Тернопільської області це повне знищення екологічної зони, це біда нас усіх. Лінія переробки, яка би вона екологічна не була буде переробляти сміття. Переконували за те, що треба шукати сучасних рішень, але і в Європі проблема сміття не вирішена – згадайте Неаполь, який нещодавно був так само завалений сміттям, через те, що комунальні служби міста не справлялись з ситуацією. В них є так само сміттєпереробні заводи, які спалюють сміття, і ніякої революційної ідеї, яку обіцяють «просвітлені» тернопільські політики просто не існує. Згодом в мікрофон, користуючись прикриттям націоналістичних ідей, почали знову переконувати за завод, але люди перестали вслухатись у «патріотичні» слова. За гаслами «слава Україні» вже не було чути шляхів вирішення проблеми. Сміттесортувальний, але все-рівно сміттєвий. Кажали, українські сили вирішать питання, бо ж сидять в обласній раді, але ж вони в своїх програмах описували побудову сучасного заводу. Треба зрозуміти, що побудова такого заводу в Тернопільській області це екологічна криза всього краю, а ми будемо обмануті політиками. За їх логікою вони будуть голосувати проти сміттєзвалища, але промовчали за те, що підтримають сміттєзавод. Нас переконують для початку побудувати сортувальну лінію, яка за рік переросте в гіганта переробки, тоді і почнеться кінець нашому файному курортному краю.

Горе політики обіцяють та звинувачують в бездіяльності влади – владу. Обіцяють, що залишаться на боці громади, але голосують інакше. Подумайте, чи варто вірити політикам, ходити по кабінетам та вірити кожному їх слову? Треба очікувати що нас обдурять, бо нас дурять кожен день. Навіть кредит нічого не вирішить, бо нещодавно кабінет міністрів взяв кредит на 250 млн. гривень на запуск українського супутника, бач телевізор хочуть дивитись. Хто ж повірить що в умовах кризи знайдеться зарубіжний інвестор, що буде дбати про мешканців області? Хіба візьмемо кредит під шалені проценти? То ж яка може йти мова про кредит на сміттєпереробний завод? Не вірте партіям, а тим більше владі, бо ж обдурять... обдурять... і ще раз обдурять. Питають часто за кого голосувати – а проти всіх, бо якщо голосувати за таких політиків, які є, то варто запастись протигазами.

Інформація з сторінки <http://www.protuvsih.com.ua>

Не для продажу. Тираж 1000 прим. Самвидав. 17.08.09

Пишіть та додавайте новини до редакції через сторінку в інтернеті.